U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **T. T. L.,** zastoupené Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 6. 2015, č. j. OAM-108/ZA-ZA04-HA08-2015, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2016, č. j. 61 Az 3/2015 – 38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Podle názoru žalovaného byla důvodem žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany legalizace jejího pobytu v České republice, neboť jejím zájmem je zde nadále setrvat se svým přítelem a pracovat. Krajský soud dospěl po posouzení věci k závěru, že u žalobkyně nebyl prokázán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany a rozhodnutí žalovaného je po všech stránkách zákonné.

V kasační stížnosti uplatnila žalobkyně (dále jen stěžovatelka) důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písmeno a), b) a d) s. ř. s. Namítala především, že již správní orgán zcela nedostatečně zjistil skutkový stav věci, neopatřil si aktuální podklady o situaci v zemi původu a nepřihlédl k nedemokratickému charakteru zde panujícího režimu. Následně krajský soud nedostatečně vypořádal žalobní námitky a neodůvodnil řádně svoje rozhodnutí, takže je nepřezkoumatelné. V důsledku výše uvedených vad došlo k nesprávnému posouzení právní otázky minimálně v oblasti doplňkové ochrany. S ohledem na to stěžovatelka navrhla, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soud k dalšímu řízení.

Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

Z hlediska výše uvedeného neobsahuje kasační stížnost žádná tvrzení ani skutečnosti, z nichž by mohl Nejvyšší správní soud dovodit podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatelky. Stěžovatelka sama žádný důvod přijatelnosti neuvádí, Nejvyšší správní soud pak z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by se měl v projednávané věci vyjádřit a jež by měla obecnější dopad, zároveň také nezjistil v postupu či rozhodnutí krajského soudu žádný exces, který by bylo bezpodmínečně nutno napravit cestou mimořádného opravného prostředku, jímž kasační stížnost je. Napadený rozsudek krajského soudu je po formální i materiální stránce standardní, pouhý nesouhlas stěžovatelky s výsledkem posouzení její věci důvodem přijatelnosti není.

Nejvyšší správní proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl. S ohledem na tuto skutečnost pak rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu